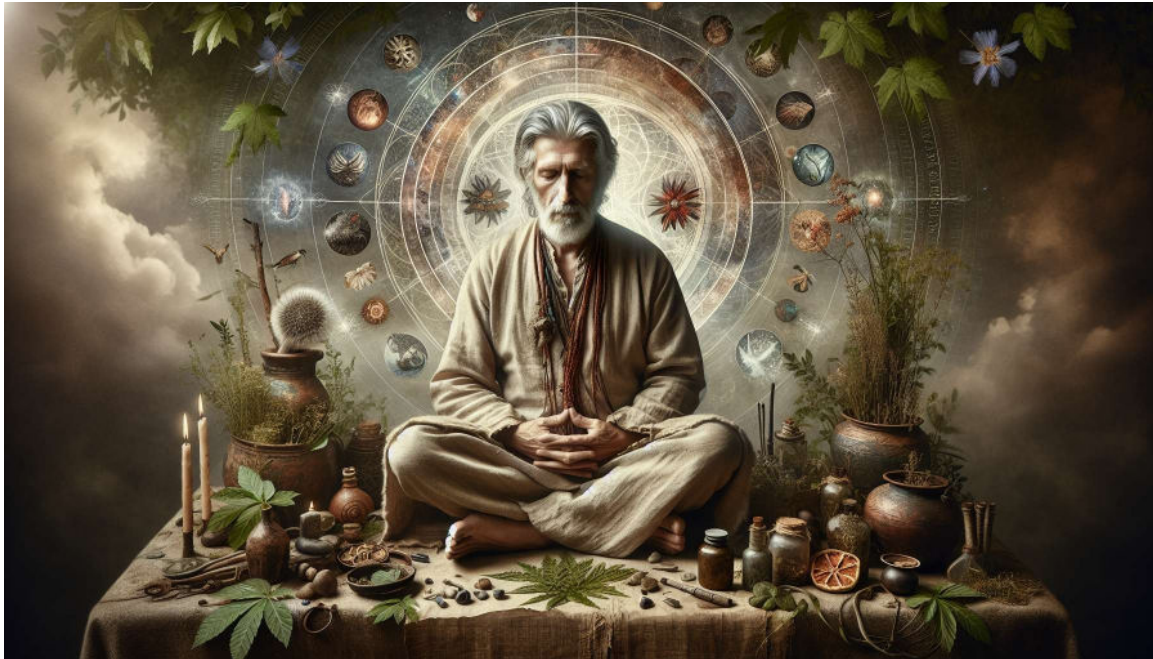

Eettiset periaatteet ja deontologia ovat keskeisiä aspekti shamanistisessa käytännössä, jotka takaavat käytännön harjoittajan integraation, turvallisuuden ja tehokkuuden työssään. Ne perustuvat periaatteiden ja sääntöjen kokonaisuuteen, jotka ohjaavat shamaanin käyttäytymistä hänen suhteessaan potilaisiin, henkiin ja yhteisöön.

Yksi keskeisistä eettisistä periaatteista on perinteiden ja vanhempien kunnioittaminen. Shamaanilla on muinaisten tietojen vaalijan rooli, jota hänen tulee kunnioittaa ja ylläpitää. Hän oppii vanhemmiltaan, kuuntelee heitä nöyrästi ja noudattaa heidän opetuksiaan huolellisesti. Hän varmistaa, ettei hän vääristä tai ota itselleen ilman oikeutta häntä opastavia tietoja, vaan jatkuvasti kunnioittaa niiden eheyttä.

Shamaanin on myös noudatettava eettisesti neutraalia sekä luottamuksellisuuden ja terapeutin salaisuuden periaatteita. Kun potilas tulee hänen puoleensa, hän vastaanottaa tämän kärsimyksen myötätunnolla ja hyvän tahdon asenteella, ilman tuomiota henkilön tai hänen tilanteensa suhteen. Hän noudattaa tarkasti luottamuksellisuutta niissä tiedoissa, jotka hänelle paljastetaan, eikä hän paljasta niitä kenellekään, ellei se ole lain mukaan pakollista tai uhkaa imminenssiä. Tämä pidättäytymisvelvollisuus on välttämätöntä, jotta luodaan luottamuksen ja turvallisuuden ilmapiiri, joka edistää parantamista.

Toinen tärkeä deontologinen periaate on valaistunut suostumus ja potilaan vastuu. Shamaanin on annettava selkeästi tietoa konsultaation luonteesta, sen rajoista ja mahdollisista riskeistä. Hän varmistaa, että potilas antaa suostumuksensa tietoisesti ja ei ole minkäänlaisen painostuksen alaisena. Hän kannustaa potilasta olemaan aktiivinen osapuoli parantumisessaan, antamalla hänelle välineitä jatkaa terapeutista työtä itsenäisesti.

Myötätunto, integraatio ja itsensä kehittäminen ovat myös välttämättömiä ominaisuuksia shamanistiselle käytännön harjoittajalle. Hän tunnustaa, että todellinen parantava voima ei tule hänestä, vaan hengistä ja luonnon voimista, joita hän pyytää avukseen. Hän ei pyri vaikuttamaan tai korostamaan itseään, vaan nöyrästi palvelee terapeutista prosessia. Hän pyrkii myös olemaan yhdistelevä henkilökohtaisessa elämässään opettamilleen periaatteille, vaalien rehellisyyttä, suoruuden ja läpinäkyvyyden ihanteita. Lopuksi hän pitää itsensä kehittämistä välttämättömänä edellytyksenä muiden oikeanlaiseen tukemiseen. Hän asettaa itselleen tiukat periaatteet puhdistaa keho ja mielet, kohdaten omat varjopuolensa ja kehittäen sydämenlaatuaan.

Shamaanin on myös oltava tietoinen osaamisensa rajoista ja osattava ohjata potilas oikeiden ammattilaisten puoleen, kun on tarpeen. Hän ei pyri korvaamaan lääketieteen allopaattista lähestymistapaa, vaan tarjoamaan lisäoppimista, joka keskittyy ihmisen hienovaraisiin ulottuvuuksiin. Mikäli olemassa on todettu orgaaninen sairaus, vakava psykiatrinen häiriö tai henkeä uhkaava hätätila, hän ei epäröi neuvoa potilasta kääntymään lääkärin tai asiantuntijan puoleen.

Esimerkki eettisestä dilemmasta, johon shamaanin voi kohdata, on asemansa käyttö valta tai etujen saamiseksi. Joissakin perinteisissä yhteisöissä shamaanilla on suuri sosiaalinen arvostus, jota voi olla houkuttelevaa käyttää hyväksi materiaalisesti tai saadakseen valtaa muihin nähden. Sen sijaan shamanistinen etiikka vaatii lahjan asettamista yhteisen hyvän palvelukseen, itsehillinnällä ja epäitsekkyydellä, ilman henkilökohtaista voiton tavoittelua.

Toinen eettinen haaste on potilaan vapaan tahdon kunnioittaminen ja yksityiselämään puuttumisen välttäminen. Shamaanin on erittäin tärkeää olla tyrkyttämässä omia näkemyksiään tai päätöksiään konsultille, vaikka hän uskoisi tekevänsä sen potilaan parhaaksi. Hän kunnioittaa potilaan valintoja, rytmiä ja vastusta, ilman että hän yrittää manipuloida tai pakottaa potilasta suuntaan, johon hän ei ole valmis menemään. Hän tyytyy valaistamaan ja ohjaamaan potilasta ystävällisesti, jättäen hänelle vapauden kulkea omaa parantumistehtäväänsä.

Yhteenvetona voidaan todeta, että eettiset ja deontologiset periaatteet ovat tukea shamanistiselle taiteelle, joka harjoitetaan rehellisesti ja tunnustavasti kunnioittaen ihmisiä, perinteitä ja näkymättömiä voimia. Ne estävät hänet luisumasta egon, vallan tai manipulaation ansaan ja takaavat hänen tukemansa laadun ja turvallisuuden. Viljelemällä nöyrää, ystävällistä ja vastuullista asennetta hän kunnioittaa potilaiden häneen osoittamaa luottamusta ja osoittaa itsensä pyhän tehtävän arvoiseksi.

Tärkeimmät kohdat muistettavaksi

Eettiset ja deontologiset periaatteet ovat olennaisia shamanistisessa käytännössä käytännön harjoittajan integraation, turvallisuuden ja tehokkuuden takaamiseksi.

Shamaanin on kunnioitettava perinteitä, opittava vanhemmilta nöyrästi ja ylläpidettävä muinaisia tietoja vääristämättä.

Hänen on noudatettava eettistä neutraliteettia, luottamuksellisuutta ja terapeuttista salaisuutta luodakseen luottamuksen ja turvallisuuden ilmapiirin.

Potilaan valaistunut suostumus ja hänen vastuunsa parantumisprosessissa ovat ensiarvoisen tärkeitä.

Shamaanin on osoitettava nöyryyttä, integraatiota ja sitouduttava itsensä kehittämiseen. Parantava voima tulee hengistä, eikä hänestä itsestään.

Hänen on tunnustettava osaamisensa rajat ja ohjattava potilas muiden ammattilaisten puoleen tarpeen mukaan, hänen lähestymistapansa ollessa täydentävä allopaattiselle lääketieteelle.

Shamaanin ei tule käyttää asemaansa valta tai henkilökohtaisten etujen saamiseksi, vaan asettaa lahjansa yhteisen hyvän palvelukseen itsekkäästi.

Hänen on kunnioitettava potilaan vapaan tahdon ja ei pyrittävä manipuloimaan, vaan valaisee ja ohjaa ystävällisesti.

Etiikka mahdollistaa shamaanin harjoittaa taidetta rehellisesti ja tunnustavasti, kunnioittaen potilaiden luottamusta ja hänelle määrättyä pyhää tehtävää.